

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 24 lipca 2017 r.

Poz. 5221

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.418.2017.10 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 21 lipca 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XXIX/241/2017 Rady Gminy Łubowo z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej w miejscowości Leśniewo, obejmującego część działki nr ewidencyjny 37/2, gm. Łubowo - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXIX/241/2017 Rady Gminy Łubowo z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej w miejscowości Leśniewo, obejmującego część działki nr ewidencyjny 37/2, gm. Łubowo została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 23 czerwca 2017 r.

Powyższą uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073), zwanej dalej: „u.p.z.p.”, w związku z uchwałą Nr XXVII/305/2013 Rady Gminy Łubowo z dnia 23 sierpnia 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej w miejscowości Leśniewo, obejmującego część działki nr ewidencyjny 37/2, gm. Łubowo.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały, stwierdził co następuje:

Na sesji w dniu 20 czerwca 2017 r. Rada Gminy Łubowo uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej w miejscowości Leśniewo, obejmującego część działki nr ewidencyjny 37/2, położonej w gminie Łubowo.

Przedmiotowy plan został przyjęty po stwierdzeniu przez radę gminy, iż jest on zgodny z ustaleniami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Łubowo.

Po dokonaniu oceny legalności badanej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż ustalenia planu rażąco naruszają zasady sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego określone w art. 15 u.p.z.p.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p., w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Ponadto w myśl § 7 pkt 7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587), projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania oraz ich oznaczenia.

W odniesieniu do powyższego należy stwierdzić, że rysunek planu stanowiący załącznik nr 1 do uchwały nie zawiera linii rozgraniczających terenu oznaczonego symbolem kdd stanowiącego poszerzenie istniejącej publicznej drogi dojazdowej - gminnej, oznaczonej symbolem KDD – stycznej do obszaru objętego uchwałą.

W § 6 ust. 9 uchwały organ nadzoru dostrzegł również, iż zawarto nakaz selektywnego gromadzenia odpadów w miejscu ich powstawania, w specjalnie do tego celu przystosowanych pojemnikach, usytuowanych w wyznaczonych miejscach na terenie posesji i dalsze ich zagospodarowanie, zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy i przepisami odrębnymi.

Ponadto w § 13 ust. 3 pkt 3 uchwały, ustalono nakaz systematycznego wywożenia ścieków ze szczególnych zbiorników bezodpływowych przez koncesjonowanego przewoźnika do oczyszczalni ścieków.

Wprowadzenie do planu miejscowego ww. regulacji stanowi przekroczenie zakresu dopuszczalnych ustaleń planu miejscowego, określonych w art. 15 u.p.z.p. Powyższe ustalenia stoją także w sprzeczności z celem uchwalania planów miejscowych, określonym w przepisach art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 u.p.z.p. Zgodnie z tymi przepisami ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Szczegółowy, zamknięty katalog obowiązkowego oraz fakultatywnego zakresu ustaleń planu miejscowego zawierają natomiast przepisy art. 15 ust. 2 i ust. 3 ustawy. Żaden z przepisów ustawy nie przyznaje radzie gminy kompetencji do decydowania o sposobie gromadzenia odpadów oraz odbioru ścieków w drodze planu miejscowego.

Dodatkowo podkreślenia wymaga, iż kwestie związane z gospodarką odpadami oraz odprowadzaniem ścieków regulują przepisy odrębne w tym m.in. ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289) i ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328) a także funkcjonujące na obszarze gminy akty prawa miejscowego, w tym stosowne regulaminy. A zatem rada gminy zamieszczając w planie miejscowym ww. regulacje wykroczyła poza przyznany jej zakres delegacji ustawowej.

Jednocześnie w § 13 ust. 1 pkt 2 lit. a i b uchwały, rada gminy przy ustaleniu, iż w obszarze działki w ilości stanowisk postojowych - nie mniej niż 2 stanowiska na 1 budynek mieszkalny oraz 1 stanowisko na funkcję usługową w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej, pominęła ustalenie wymaganego przepisami § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, normatywno ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Należy podkreślić, że plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego jest usytuowany wśród źródeł prawa powszechnie obowiązującego (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP), a zatem powinien pozostawać w zgodzie z konstytucją, ustawami i aktami podstawowymi. Uchwała w sprawie planu została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego, jest aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy, stąd też powinna odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym. Nie może ona pozostawać w sprzeczności z aktami prawnymi wyższego rzędu. Przepisy gminne nie mogą także zawierać powtórzeń ustawowych, ani też ich modyfikować lub uzupełniać, gdyż jest to niezgodne z zasadami legislacji (por. wyrok NSA z dnia 20 sierpnia 1996 r., sygn. akt SA/Wr 2761/95).

W oparciu o powyższe należy stwierdzić, że w § 2 ust. 1 pkt. 5 i 8 uchwały, zawarto definicje pojęć działki budowlanej i intensywności zabudowy, co stanowi powtórzenie przepisów powszechnie obowiązujących.

Wątpliwe w ocenie organu nadzoru jest również zawarcie w § 2 ust. 1 pkt. 12 uchwały, definicji „przestrzeni publicznej”, która w żaden sposób nie odpowiada zawartej w art. 2 pkt 6 u.p.z.p., definicji „obszaru przestrzeni publicznej” jako „obszaru o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne”. Takie ustalenia planu miejscowego modyfikują ustawowe znaczenie tego pojęcia czyniąc z przestrzeni publicznej „wnętrza dróg publicznych, wydzielonych liniami rozgraniczającymi, stanowiące spójną funkcjonalnie i dostępną publicznie przestrzenną całość”.

Niezależnie od powyższego organ nadzoru wskazuje, iż:

- zawarto w § 6 ust. 3 uchwały, odwołanie do ust. 5 zamiast ust. 4;
- zdefiniowano w § 2 ust. 1 pkt 16 uchwały, dach płaski jako dach o nachyleniu połaci dachowej do 20° włącznie i zdefiniowano w § 2 ust. 1 pkt 17 uchwały, dach stromy dla budynków gospodarczo – garażowych jako dach o kącie nachylenia połaci dachowej od 20° do 45°;
- ustalono w § 3 ust. 1 pkt 3 uchwały, „nieprzekraczalne linie zabudowy dla obiektów kubaturowych” jako obowiązujące oznaczenie graficzne rysunku planu a na przedmiotowym rysunku zamieszczono oznaczenie „nieprzekraczalne linie zabudowy”;
- występuje brak spójności pomiędzy tekstem uchwały a rysunkiem planu w zakresie zdefiniowania w § 2 ust. 1 pkt 13 "pojęcia nieprzekraczalnej linii zabudowy" jako linii określającej najmniejszą odległość, w jakiej mogą znaleźć się budynki od linii rozgraniczającej teren drogi gminnej lub wewnętrznej i wyznaczenia jej na rysunku planu również od terenu drogi powiatowej.

Mając na uwadze powyższe, wydanie niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Zbigniew Hoffmann